

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΡΟΥΛΑΣ

Πρὸ ὀκτώ καὶ πλέον ἡμερῶν οἱ θαυῶνες τοῦ θεάτρου τῆς «Ὀμονοίας» μετὰ συγκινήσεως παρακολουθοῦσι τὴν «Τύχην τῆς Μαρούλας», νέαν κωμωδίαν τοῦ κ. Κορομηλά, εἰς ἣν προσέθηκεν ἄσματά τινα ὁ κ. Κόκκος, τὰ ὅποια ἐφῆρμωσεν ἐπὶ γνωστῶν ἤχων ὁ κ. Σάϊλερ. Τὰ ποικιλόχροα προγράμματα εὐτυχῶς τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἔφερον εἰς δύο γλώσσας τὸν ἰδιόρρυθμον τύπον τοῦ κ. Δ. Ταβουλάκη, διότι ὑμεῖς, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀγεμένομεν ν' ἀναγνώσωμεν :

Τὴν ἐσπέραν ταύτην

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΡΟΥΛΑΣ

La fortune de loutuc

ἔρχον ἔργον τοῦ δαιμονίου Κερίου

Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

εἰς ὃ προσετέθησαν ἄσματα

τοῦ παιδρῶντος παρ' ἡμῶν ποιητοῦ κ.

Δ. ΚΟΚΚΟΥ

ἐφηρμοσμένα ἐπὶ ἤχων γνωστῶν μιλοδραματίων

τῶν πολυκλαύσιων μουσουργῶν... κλπ.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι τῇ ἀπαιτήσει τοῦ συγγραφέως τὸ πραξικόπημα δὲν ἐγένετο, καὶ μόνον τὸ νέον ἔργον ἐβαπτίσθη : *Vaudeville*, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἀποδεχόμεθα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Κορομηλά. Νομίζομεν, ὅτι εἶνε τὸ νέον ἔργον καθαρὰ κωμωδία, εἰς ἣν ἐπέδραμεν ὁ κ. Κόκκος καὶ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ὁ κ. Σάϊλερ ἐνεργώτερον μέρος ἀπὸ τῆς διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας κατὰ τὰ διαλείμματα. Ἐὰν ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» εἶχέ τι τὸ ἐγκληματικὸν οὐδεὶς εἰσαγγελεὺς θὰ ἐτόλμα νὰ ζητήσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς συστάσεως. Καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ τολμήσωμεν παρόμοιον ἐγχείρημα, διότι δὲν παραδεχόμεθα περιετρεμμένην συνεργασίαν, ἀλλ' ὅπως ἐπιπολαίαν. Λοιπὸν θὰ ἐξτάσωμεν ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα του καὶ θ' ἀποδώσωμεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Κ α ἰ σ α ρ η καὶ τὰ τοῦ... Σάϊλερ τῷ Σάϊλερ.

..

Ἡ ὑπόθεσις τῆς «Τύχης τῆς Μαρούλας» ἔχει κάλλιστα ἐξευρεθῇ. Ἡρώϊς εἶνε ἡ Μαρούλα ὑπηρετρία, κατὰ συνέπειαν ἐξ Ἀνδρου, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ ἑμμανῶς ὁ ἀρχιμάγειρος Χρῆστος, ἀλλ' ἥτις ἀγαπᾷ τὸν ἀμαξηλάτην Κωσταντῆν ἔχοντα πολὺ σκληρὰς ιδέας περὶ γάμου πρὸς μεγάλην λύπην τῆς Μαρούλας. Αἱ ιδέαι τοῦ Κωσταντῆ μεταβάλλονται μὲν θάνατον, ὅτι ὁ πατὴρ τῆς ἐξ Ἀνδρου ὑπηρετρίας ἦλθε κομίζων ἄν τ ἰ κ α ν ἀξίας τριῶν χιλιάδων καὶ συγκατανεύει οὗτος νὰ κατastῇ τὴν Μαρούλαν εὐτυχῇ σύζυγόν του. Ὁ Χρῆστος ἀπελπίζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Κωσταντῆς ἀπελπίζεται μετ' ὀλίγον καὶ δὲν συγκατανεύει εἰς τὸν γάμον, διότι τῷ ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ δακτυλιόλιθος εἶνε ἀπομίμησις ἐπὶ τέλους ὑπὸ τοῦ αὐθέντου κ. Παγκράτη ἀναγνωρίζεται ὁ λίθος ἔχων ἀξίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ τότε πάλιν ὁ Κωσταντῆς ἐπιδιώκει νὰ πάρῃ τὴν Μαρούλαν, ἀλλ' αὕτη ἀρνεῖται καὶ γίνεται σύζυγος τοῦ Χρήστου. Ἐν τῷ μεταξὺ ποικίλα ἐπεισόδια καθιστῶσι τὴν κωμωδίαν λίαν τερπνὴν. Ἡ σκηνικὴ οἰκονομία, ὡς εἰς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ κ. Κορομηλά, εἶνε ἀμίμη-

τος, ἀλλ' ὁ διάλογος τῆς πρώτης πράξεως εἶνε χαλαρώτατος, μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν γοργότητα τῶν δύο ἐπομένων. Οἱ χαρακτήρες τῶν προσώπων ἔχουσι διατυπωθῇ μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ οὐχὶ σπάνια εἶνε ἐν αὐτῇ τὰ μέρη, ἀτινα καθιστῶσι περίτλεπτον κωμωδίαν τινά. Τὸ νοῆμον κοινὸν καγχάζει, ἐννοεῖται, καὶ εἰς μέρη διὰ τὰ ὅποια εἰς συγγραφεὺς δὲν ὀφείλει νὰ καυχᾶται· ἀλλ' ἡ κρίσις αὕτη δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ βεβαιῶς ὡς τίσις κολακευτικὸς διὰ τὸν κ. Κορομηλᾶν ἔχοντα τὴν ἀξίωσιν νὰ γράφῃ ἀληθεῖς κωμωδίας καὶ ὅχι ἐκείνων τὰς ὁποίας καθιστᾷ εἰς τὸν λαὸν ἀρεστὰς ἡ περιλάλητος σ α ν ἰ δ α τοῦ Κωσταντῆ καὶ αἱ ἀπειροὶ βωμολοχίαι καὶ βωμολοχίαι. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ κ. Κορομηλᾶς ἐν τῇ νέᾳ του κωμωδίᾳ ἐθεύασεν ἱκανὸν μέρος τῆς λεπτότητός του διὰ νὰ καταστήσῃ ἀρεστὸς εἰς τοὺς πολλοὺς δρέπων δάφνας εἰς αἱ συγγραφεῖς τοῦ Κ α ν α ρ ι ν ἰ ο ὕ καὶ τῆς Ἑ κ λ ο γ ῆ ς Δ η μ ᾶ ρ ο υ. Ταῦτα τρόπαια, ἡ μᾶλλον τοιαῦτα ἀ π ο τ ρ ό π α ι α, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιζητήσῃ ὁ συγγραφεὺς τῆς «Τύχης τῆς Μαρούλας».

..

Ταῦτα γενικῶς περὶ τῆς τύχης τῆς νέας ταύτης κωμωδίας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ κλείσωμεν τοὺς λογιζισμούς μας μετὰ τοῦ συγγραφέως καὶ ἀνοίξωμεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ ἀφειδῆς χρῆσις τῶν λοπαιγνίων δὲν ἐβελτίωσε ποσῶς τὴν «Τύχην τῆς Μαρούλας». Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν τὸ *trait d'esprit* εἰς τὰ λογοπαίγνια : «Ἡ Μαρούλα ἔγινε τὸ μαρούλι τῆς ἔριδος» καὶ ὁ «Χρῆστος κατέστη ἀχρηστος», ὅπως δὲν δύναμεθα νὰ εὐρωμεν φυσικὴν τὴν παραφθορὰν τῆς κ ο λ ῶ ν α ς εἰς κ ο λ ῶ ν ι α ν ἐν τῷ στόματι τοῦ γέρω-Λινάρδου, ὅστις μόνον τὸ ἀντίθετον ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ, καθ' ὃ ἀγνοῶν ἐντελῶς τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας. Ἐλπίζομεν τοιαῦτα ὕδατα νὰ μὴ ὑπάρχωσιν ἐν Ἀνδρῷ, ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι, νὰ μὴ εἶνε ἐν μεγάλῃ χρήσει εἰς τοὺς κ. Λινάρδους. Παραλείπομεν, ὅτι τὸ *cherchez la femme* μετατραπέν εἰς : *Cherchez la femme* ἐκίνησε τὴν γενικὴν... ἀγανάκτησιν.

..

Εἰς εὐδόξωσιν τοῦ ἔργου πάνυ φιλοτίμως ἔσπευσαν ἄρρωγός καὶ ὁ συνεργάτης ἡμῶν κ. Κόκκος προσθεῖς ἄσματά τινα, τὰ ὅποια ἠδύναντο καὶ νὰ λείψωσι, διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ λείψωσιν. Ἴσως τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν εἶνε μετὰ χάριτος γεγραμμένα, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μὴ ἀπολαύοντα τοῦ εὐεργετήματος τούτου. Τὰ πρῶτα καίτοι ἔχοντα τὸ πλεονέκτημα τῆς καλῆς ποιότητος, εἴτε ἀκαίρως παρεντίθενται, εἴτε εἰς ἀκατάλληλα πρόσωπα ὑποβάλλονται. Δὲν γνωρίζομεν ὁποῖαν ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς ἄλλους τεμάχιον ἐκ τοῦ «*Petit Duc*» εἰς τὸ στόμα τοῦ κυρ Λινάρδου ἢ τοῦ «*Le coeur et la main*» εἰς τὸ τοῦ ζκυνθίου ἀμαξηλάτου Κωσταντῆ. Εἰς ἡμᾶς ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ἡ εἰκὼν τοῦ φίλου κ. Κόκκου μὲ ὑψηλὸν πῖλον, φουστανέλιον καὶ κρητικὰ ὑποδήματα. Ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐκλάβῃ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν συνεργάτης ὡς κ ο κ ε ν τ ρ έ χ ε ι α ν, ἀλλ' ὡς εἰλικρινῆ κρίσιν. Ἐκτὸς τούτων καὶ στίχοι τινὲς — ἀσύνηθες διὰ τὸν κ. Κόκκον — ἠκούσθησαν τόσον βεβιασμένοι, ὥστε ἠπόρησε πᾶς τις πῶς ἐθευσίσθη σκληρῶς εἴτε ἡ γλῶσσα, εἴτε ἡ ἰδέα χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας. Ὁ γέρω-Λινάρδος, φέρ' εἰπεῖν, ψάλλει εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν θὰ ἐφθόνη καὶ ὁ κ. Κόντος, διὰ

νά γείνη δὲ ἡ ὁμοιοκαταληξία εἰς τὸ δόντι, ἐκστομίζει ἐν φρικῶδες: τῷ δόντι. Ἡδύναντο νὰ ἔγουν καὶ τὰ δύο, πρὸ πάντων δὲ τὸ δόντι τοῦ κύρ Λινάρδου κατὰ πρατῆρησιν φίλου ὁδοντοῦατροῦ. Ὁ,τι ὁ πατὴρ τῆς Μαρούλας γνωρίζει τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἀποδεικνύει τρανῶς ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ τελευταίου ἔσματος: γὰρ αὐτὸς πῦρ ἰμειχθήτω. Διατί δὲ ἡ τοιαύτη ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξις εἰς τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν γέροντα ἐξ Ἀνδρου; Διὰ νὰ γίνη ὁμοιοκαταληξία τοῦ ζήτω μετὰ τοῦ μειχθήτω. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ποῖος δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» δὲν μετεβλήθη εἰς ἀληθῆ... μαρουλοσαλάτα ν!

..

Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἀρίστη. Ὁ κ. Παντόπουλος ἐπέδειξε φυσικότητα θαυμασίαν εἰς πλείστας σκηνάς, κατορθώσας οὐχὶ ὀλίγας ἐλλείψεις τοῦ ἔργου νὰ καλύψῃ διὰ τῆς ἐξαίσιος ὑποκρίσεώς του. Ὁ κ. Σπ. Ταβουλάρης δὲν θὰ μάθῃ τὸ πρῶτον ἤδη, ὅτι ἡ λεπτότης τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀξίας ἑλλήνος ἡθοποιοῦ, ἀλλ' ὁ κ. Δ. Ταβουλάρης πρέπει ν' ἀκούσῃ δύο τινά: πρῶτον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσθέτῃ φράσεις μὴ περιεχομένας ἐν τῷ κειμένῳ καὶ δεύτερον νὰ μὴ εἶνε ὑπερβολικός. Τὸ γὰρ ὑψιμοῦ ἐνός πινακίου εἶνε ἀηδέστατον καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ. Ἡ κ. Ἀθανασοπούλου καὶ ἐν τῷ νέῳ τούτῳ ἔργῳ ἐπέδειξε τὰ θαυμάσια φυσικὰ πλεονεκτήματά της, συγκεντρώσασα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὰ βλέμματα ὁλοκλήρου τοῦ ἀκροατηρίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔσματος οὐδέποτε ἠκούσαμεν διαφωνίαν ἐν τῇ Βουλῇ μεγαλειτέραν μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως ὅσῃν ἐν τῷ Θεάτρῳ μετὰ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῶν ἀοιδῶν. Οὗτος εἶνε ὁ λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἠκούσθη εὐμενῶς, ὅτι ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» εἶνε κωμῳδία μετ' ἀσθματώ ν.

Ο υἱὸς τοῦ κυρίου

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἐνταῦθα. Σαγίβ. Ἡ ἑλληνικὴ καταγωγή τοῦ πρωθυπουργοῦ Κρίσπη δὲν εἶνε εἰκασία τις ἐκ τοῦ ὀνόματος του, ἀλλὰ γεγονός θετικόν καὶ γνωστόν. Ἐὰν οἰκογενειακὰ ὀνόματα δὲν εἶνε ἀσφαλὲς γνώρισμα τῆς ἐθνικότητος, ἀλλὰ μᾶλλον αἱ ψυχολογικαὶ ιδιότητες. Τίς δὲν ἀναγνωρίζει τὸν γραικύλον εἰς τὸν εὐστροφὸν τύπον τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ; Τίς δὲν διαβλέπει τὸν νεοῦλληνα λογογράφον εἰς τὴν διαλεκτικὴν δεινότητα τοῦ ἄραβος Σαγίβ; — Ἐνταῦθα. Μ. Ἀπαράδεκτον τὸ ζητούμενον. — Κωνσταντινουπόλιν. Ν. Γ. Ἐστάλησαν συμφώνως μετὰ τὴν σημείωσίν σας. — Βόλον. Ε. Τὸν καλλωπισμὸν τῶν ὑποδημάτων τῶν Ἀθηναίων ἀνέλαβον οἱ Πέρσαι. — Ἐνταῦθα. Περίδω. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας βεβαίως θὰ θαυμάσῃ ἐν Ἀθήναις τὸν σκιρσοδόλεμον καὶ πετροπόλεμον. — Ἐνταῦθα Μ. Αἱ «θεριναὶ ἐντυπώσεις» εἶνε μᾶλλον ὀνειράτα θερινῆς νυκτός. Ἐν τούτοις ἐχρησιμοποίησαν μίαν καὶ σὰς δηλοῦμεν, ὅτι δεχόμεθα καὶ ἄλλας... ὑπὸ δοκιμασίαν. — Ἐνταῦθα. Α. Ω. Κατὰ τινὰ Γάλλον κριτικόν, περιέχει τὸ ποίημα πολλὰ καὶ καλὰ πράγματα ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ πολλὰ δὲν εἶνε καλὰ καὶ τὰ καλὰ δὲν εἶνε πολλὰ. — Φίγαρω. Δὲν βλέπετε, ὅτι αἱ πλαστογραφίαι καταδικάζονται; θέλετε νὰ γίνωμεν συνένοχοι ἐγκλήματος; Διὰ τὰ λογοπαίγνιά σας ἀποτανθῆτε εἰς ἄλλους καταλληλοτέρους. — Κρητοβοσκῶ. Μόνον ἐάν σὰς εἴχομεν προσωπικόν ἐχθρὸν ἡδυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἀποσταλὲν ποίημά σας. — Μαρουλοφίλω. Σὰς παραπέμπωμεν εἰς τὰ μαρουλόφυλλα.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ, τὸ ὥραϊον τρίπρακτον δράμα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μετεφράσθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Δεων. Κανελλοπούλου γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν μεταφράσεων καὶ ἰδίων

αὐτοῦ πρωτοτύπων ἔργων. Ἡ Σύζυγος τοῦ Κλαυδίου ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδικῷ «Παρνασσῷ» τοῦ ὁμωνύμου φιλολογικοῦ Συλλόγου, νῦν δὲ ἀνεδημοσιεύθη καὶ ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον κομψὸν φυλλάδιον. Τὸ ἔργον τοῦ ὁ μεταφραστῆς ἀφιερᾷ τῷ κ. Ἀριστομένει Προβελεγγίῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ, νέον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Α. Ρ. Ραγκαβῆ ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Εἶνε χρησιμώτατον.

ΟΡΑΤΙΟΥ ΩΔΑΙ βιβλ. Α' καὶ Β'. Κείμενον μεταφράσεις κατὰ λέξιν καὶ παράφρασις. Καλλίστον βοήθημα διὰ τοὺς μαθητὰς ἰοίως. Εὐρῆται εἰς τοῦ κ. Κωνσταντινίδου.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Τοῦ περιοδικοῦ τούτου συντασσόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ ὁμωνύμου φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐδημοσιεύθη ὁ Β' τόμος περιλαμβάνων τὰ τεύχη τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1889.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ὑπὸ Σπυρίδωνος Λάμπρου, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος. Εκδίδονται τὰ τεύχη τῆς τακτικώτατα.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν. Εἶνε τὸ φυλλάδιον τοῦ Ἰουλίου. Ὡς γνωστὸν συντάσσεται ἐν τῷ οἰκίῳ τμήματι τῆς Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σκιαδᾶ.

Ἡ ΚΙΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μὴ ἀπορήσετε ποσῶς. Μάλιστα, ἡ Κίνα εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις, καὶ ὅχι μόνον ἡ Κίνα, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἰαπωνία. Ἡ κατάργησις τῶν γεωγραφικῶν ἀποστάσεων δὲν εἶνε κενὴ φράσις, ἀλλὰ πραγματικότης, καὶ ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ βεβαιωθῇ, ἄς μεταβῇ εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Μελά, ἐκεῖ ὅπου ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ κ. Κουτσοῦκος ἐξέθηκεν εἰς πώλησιν τὰ πλέον ἀξιοθαύμαστα προϊόντα τῆς Σινικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

Ἄν ὑστερῶσι κατὰ τ' ἄλλα τῶν Εὐρωπαίων οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ὑπερτεροῦσιν ὁμῶς αὐτοὺς ἀδιαφιλονεικῶς περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ριπιδίων, τῶν πυξιδίων, τῶν πολυειδῶν ποικιλοσχῆμων ἀκατονομάστων κομψοτεχνημάτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ὠράϊσμα πάσης φιλοκαλῶς διεσκευασμένης αἰθούσης. Εἰσέλθετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κουτσούκου καὶ θὰ ἴδῃτε πλουσίαν συλλογὴν ἐξ ὧν αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, μετὰ ἰδιόρρυθμα σχήματά των, μετὰ περιεργότατά των σχέδια, μετὰ στερεώτατον αὐτῶν στιλπνόν χρωματισμὸν καὶ δὲν θὰ δυνηθῇτε ν' ἀντιστῆτε εἰς τὸν πειρασμὸν καὶ νὰ μὴ ἀποκτήσετε ἀντὶ τιμῆς σχετικῆς λίαν εὐθηνῆς κανὲν ἐξ αὐτῶν.

Σημνητέον δὲ ὅτι εἶνε προϊόντα γνήσια σινικῆς βιομηχανίας καὶ ὅχι κατ' ἀπομίμησιν. Ἄλλοτε ἐν Εὐρώπῃ ἀπεμιμούντο αὐτά, διότι ἦτο δύσκολος καὶ πολυδάπανος ἡ μεταφορὰ των· τῶρα ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν ἀπωτάτων ἐκείνων χωρῶν ἐγένετο τόσον εὐκολος καὶ τόσον συχνή, ὥστε ἡ ἀπ' εὐθείας ἀγορὰ ἐκείθεν, ὅπου τὸ ἡμερομίσθιον εἶνε εὐταλέστατον, κατέστη μᾶλλον συμφέρουσα παρὰ τὴν δι' ἀπομιμήσεως κατασκευὴν.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡ ὁδὸς Σταδίου ἐξωραΐζεται χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ καλαισθησίαν. Ὁ παρ' ἡμῖν γνωστὸς ἐμποροβιομήχανος κ. Κασιόμπαλης καὶ ἄλλου καταστήματος ἐτέλεσε χθὲς τὰ ἐγκαίνια ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν. Εἶνε ἀληθὲς κομψοτέχνημα ἡ ἐσωτερικὴ διασκευὴ καὶ θαμβοῦται ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἐπισκέπτου πρὸ τοῦ πλοῦτος τῶν ἐν ταῖς προθήκαις περιλειομένων ἐλαφρῶν πλῶν, κομψῶν ἀλεξιβροχίων καὶ ἐλκυστικῶν ράβδων. Τί νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν ἐγκαίνιων, ἅτινα ἐγένοντο χθὲς; Ὅλη ἡ ζωὴ τῆς κοινωνίας μας ἀντεπροσωπεύετο ἐκεῖ καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ ἔρρευσαν ἀφθονα προαγγέλλοντα ἀφθονοτέραν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.